

BORSSZEM JANKÓ

HAZA ÉRVE.

„Madame.” Isten hozta, papa, itt a kicsi baba! Hát Pétervártt mi történt?
 Vilmos. Nem annyi mint itt. Ott csak vajudtunk, — de nem szülemlett semmi!
 „Madame” (félre.) Igen ám, mert nem volt ott a bába!

Uj szent szövetség.

HA ÖSSZEGYÜLNEK mind a fejedelmek,
Kik egymás ellen most fegyvert emelnek,
A hosszú béke napja felragyog.
Berlin tapsolni fog! Szép lesz a látvány:
Ölekezésben, csókot csókra váltván
Szent frigyre lépnek a világnagyok.

Ne bántsuk egymást, — éles kard hüvelybe!
Miénk a föld, a nép, ha frigyre kelve
Szent érdekünkön együtt örködünk.
Egymást legyőzve, földig megalázva
Vesztünk lehet a nép haragja, láza . . .
Szent béke légyen! — nincs más érdekünk!

Legyen a béke szent! s te szent szövetség
Vigyázz, hogy itt a földön baj ne essék!
Hogy szent legyen a törvénytisztelet,
Hogy szent legyen a rend, a csend, a státus,
A trón, az egyház s szent a pátronátus
Az izzadó, adózó nép felett.

Szent lesz a békó, mit lángképzetnek
S nagy gondolatnak lábaira vetnek,
A sajtó száján szent lesz a lakat;
Szent lesz emitt a jog, ott elnyomása,
Szent lesz az isten és szent földi mása —
S a haladás — az szentül fennakad.

Szent lesz a földi istenek hatalma,
Szent az erőnek minden diadalma, —
Szent boldogságunk így lesz végtelen.
Szent lesz a vessző már a fűzfa-ágon,
Egy szóval szent lesz minden e világon, —
Csak a szabadság lesz szentségtelen.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Zichy Jenő* gróf kijelentette a »Hangli« fizető-pinczérének, hogy ezután Bulgáriáért még egy piccolo kapucziner erejéig sem vállal kezességet. — *Zichy Nándor* gróf ma feleskette aratóit, kikkel a cséplés bevégeztével a szent föld visszafoglalására fog indulni. — *Budaspiúz Rozália* urnó már kiépült betegségéből s azóta résztvett az istvántéri kukoriczafűzők népes értekezletén. — *Futlaki Gyula* nem fog

részt venni az udvari vadászatban, hanem Tápó-Privigyére utazik, hogy jelen legyen a bíróválasztásnál. — *Hunyady László* gróf megkérdezte Hoitsy ismert csillagvizsgálónktól: vannak-e a holdban emberek, s ha igen, nem volna-e ott egy betöltetlen királyi szék, melyet ő előnyös feltételek mellett elfoglalhatna? — *Szür Katalin*, ki közelebb kitűnő sikerrel végezte el a fejezeti kurzust, a jövő évben a turókészítési tanfolyamra iratkozik be. — *Csürös Dániel* kijelenti, hogy nem ő, hanem »Söjtör« nevű lova mult ki bélpoklosságban.

Vidék. *Bukovay Absentius* társas értekezletre hívta meg hitelezőit Bukovára. A nagy számu vendégsereg külön vonaton utazott és Bukován díszes fogadtatásban részesült. A pálya-udvaron Bukovay Absentius ur zenekarral várta az érdemes meghívottakat, kik nagyobbára családostul jöttek. Este banquet volt, nagyszerű illuminációval és gyújtó hatású tósztokkal, végül sikerült táncz következett. Reggel megható búcsú a viszontlátás reményében.

× **A belváros** humánus előjárósága felhívja a már megveszett vagy a veszettségre hajlandó macskákat, hogy — tekintettel a nyári idény előrehaladott voltára — három nap alatt a fővárosi peczérnél jelentkezni sziveskedjenek. Az egészséges macskák tehetik, a mit akarnak.

× **Hanyatlunk.** A középkori istenitéletet ismét életbe léptetik. Különösen gyakorlatban van az u. n. viz-próba. Ezt úgy alkalmazzák, hogy a vádlottal megítatnak egy pohár budapesti vízvezeteki vizet. Ha meghal bele: ártatlan; ha életben marad: boszorkánymesterséget üző bűnös, kinek további büntetése abban áll, hogy még egy pohárral kell ugyanabból a folyadékból meginnia.

± **Definitio.** Az ember évenként négyszer költöz-ködő, tollatlan, kétlábu állat.

□ **Megható hála.** Hoszter Fülöp, a hirhedt rabló-gyilkos, egykori védőjének két betanított kanári madarat küldött Illaváról. Mit is küldhetett volna egyebet, mint madarat — a jó madár?

± **Jubilaeum.** Bosznia okkupációjának 10-ik évfordulóját megünnepezték. Ez örvendetes esemény emlé-kére egy nagy keresztet — vetettek ama 200 millióra, melybe e szerencsés végű kirándulás került.

+ **Köburg Ferdinánd** hir szerint helyet cserél Valdemár dán herczeggel, mivelhogy az előbbi már orra alkatánál fogva is alkalmasabb annak megítelésére, hogy nem büzlik-e valami Dániában?

≡ **Hirlapírók öröme.** A vadászidény augusztus 1-vel megnyílt. Szabad a kacsázás.

Irodalom és Zene.

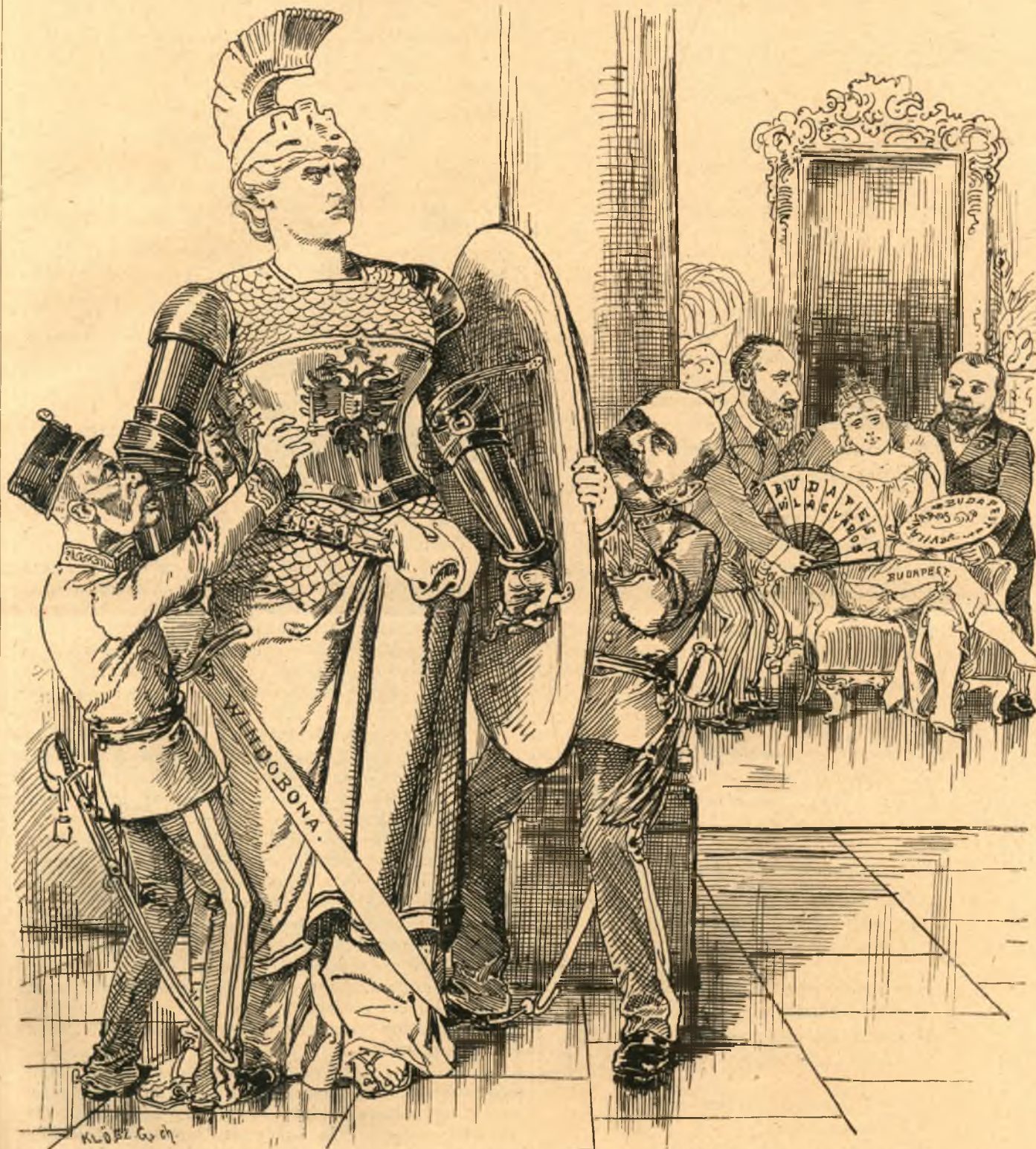
„Ököljög“, közrendészeti tanulmány, írta és gyakorlatilag alkalmazza: *Mihaszna András*, lábnyomütnök.

„A csaputczán végig, végig, végig“ . . . Solo, egy szál fütüülöre alkalmazta: *Jankef Adolár*, uraságoztól levetett régiséggyűjtő.

„Hamis az én uram szörnyen“, ráfogási szonáta, orosz verkli-kisérettel éneklí *Natália* királyné.

„Gehrock“. Régi eredetijéből fordította és színre alkalmazta *Koroghgy Bendő*.

NYÁRI TOILETTE-K.

Gr. Z. J. Nézze, nagysád, Vindobona urhölgy megint bálba készül, pedig csak az imént vetette le a fűzőkáját.

Kisasszony. Az ám, ő öltözik, míg én vetkezem.

Tíz év.

TIZ ÉVE már! — Zengő zenével
Rukkoltunk Boszniába,
Dühöngtünk érte szörnyü hévvel
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már! Mig torkig úsztunk
Ozmán szimpáthiába,
Török hadakkal háboroztunk, —
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már! Biz' ott veszett el
Sokunknak keze, lába,
Sok véres fejjel ott esett el, —
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már! Frakkot akasztunk
A vad bosnyák nyakába,
Zord szírten jólétet fakasztunk
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már, hogy milliókat
Viszünk az uj hazába,
S reá árasztjuk mind a jókat, —
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már, hogy egyre töltünk
Vizet az uj szitába,
Vasutra, katonára költünk, —
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már — s nincs szó se róla
A diplomáciába',
Hogy: rajta fel, annexióra!
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már, revue-kre járnak
Szép Hinterlandiába
A príncei a jó királynak,
Hiába, mindhiába!

Tíz éve már s ha majd a muszka
Betör Galicziába,
Megdördül délen is a puska,
Hiába, mindhiába!

Hiányzik százezer szurony majd
A fő-ármádiában,
Mert rablót százezer szurony hajt
Hiába Boszniában.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Van!

Nem afféle kákabélü, nyápicz czibilé ez az ész, a kit mingyán fürdőbe kő küdenyi, ho'mmeg ne poshadgyon, halom egésségös m. k. rendőrségé, a ki el nem olvad ebbe a kutya-macskaveszitő meleg időbe, halom oan keményen megáll a placezcon, mint a czüvek és a kinek három is jutott abbul a letfőbb élkességbül, a ki bül másnak egy is elég vóna. Mer itt van: ész, eréll és tapéntat.

Ha jaz egész Budapest várassa megszökik is a meleg elül, jelenleg vagyok én és vigyázok a röndre, a kinek muszáj lönnyi, meg a nasszájú ujságíró nép-ségre, a kinek bizony nem muszájna lönnyi, de mer hogy van, csak bajnak van.

Mi is lönné a világbül, ha én nem vónék, mikor még így is, hogy vagyok, oan nagyon bomlik. Annyi mán a bolond, hogy a Rókusba se fér, halom u'szalad-gál az utcán. Hát a minap egy ien futó bolond gyün hozzánk a kisírójével, hogy aszongya, aggyunk neki éczakára kovártélt, mer hogy nem tud hova lönnyi ebbe az idegöny várasba. De ha neki nincs, van itt ész. Ugy kilóditottam, hogy meg se állt Londony várassáig. (Nem Londony országot értem, mer az egészlen más, halom Londony várassát.) Onnét osztánd futhatott a keserves kinyába.

Majd a, még a m. k. Ájropába helet adunk minden futóbolondnak, hogy a nyavalája ránk ragadgyon, oszt megroncsa azt a hires m. k. ész. Va'ttán a dutyiba kovártélyoznám? Hát akkor mi lönné, a mi tulajdon, saját benső m. k. csirkebetyárjainkkal, tán kitögyem úket az ucczára, hummi gyütt-ment futóbolondér?

Mán eszt jobban tudgya a m. k. ész.

De ha ez az ész nem pihen, az érélnek se adok ám dinczflájt, halom aszondom neki: No édes szógám, most mutasd ám ki, mit tudsz. Ki is mutattya mindétig. Hogy kiadódott a minap a leporton a befél, hogy egy bizonyos komisz kártyakompániját teremcsünk elő, neki jeresztöm ám az éréllt, hogy most tögyön ki magájér. De hijába, nem tanáta őket sehun. Mer nem az éréll vót kicsi, halom a kötnivalóknak a betyársága vót nagy. No, mondok, ha az éréll nem ölég, maj mellé adom még az észet is. Rittig, használt is. Nem csak hogy megtanátuk, balom ott helybe el is csiptük őket.

Nem is csodálkozok, hogy az éréll magába nem akatt rájok, mer oan hunczutsággal tutták a helyüket kifundányi, hogy az embörnek megállna az esze, ha nem vóna m. k. ész. Más kártyaspiller kávésankokba meg kaszinóba hova lapul meg, ezek meg mit ki nem eszötek, ott ütötték föl a herbelgöt a hun az ember sose keresné őket: a várasligetbe egy bokor tüvibe. Ott jáczzottak neki vetközvel a bitangok. Soha illet!

Igy akarnak elbújnyi a m. k. rendöri szem elöl.

A mint rájuk akadok, röttön rájok teszom a tapéntatos kezemet. Hijába szabóttak aztán, hogyük nem

hamis kártyások, meg hogyük csak gyufamasinába jáczzottak. Antul rosszabb, mondok, mer avval mutattátok ki, ho'nnem csak kártyások, halom gyujtogató zsványok is vattok. Azér hát befelé, oszt egy mukkot se!

Igy én, így kísérok be minden röndetlenkedöt. Így kísértem be a mütör valami Erszényi nevezetü czibilt. A házi gazdája csukatta be, a mér a saját feleségivel lár-

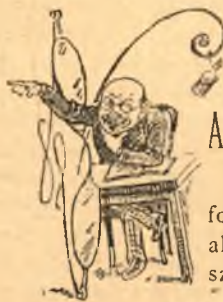
mázott. Hijába rezonélozott az istenadta, hogy így meg úgy, ho'nneki szabad a tulajdon feleségivel pörünyi a saját lakásán. Nem használt semmit. A házi úr csak nagyobb úr a lakójánál, meg jobban is tudgya, mit szabad tennyi az ő házában. Azután az edényi szabaccságrul kezdött prézsmitányi. De mán erre felfortyant bennem a m. k. míreg. Csak azér is bentartottuk röggelig a dutyiba.

Még neköm akar valaki az edényi szabaccságrul prédikányi, mikor én abba növekedtem föl, hát csak tudom, hogy mi szabad, meg mi nem. Ha én nem tunnám, ki tunná? Tudom még azt is, hogy más a szabaccság nappal, meg más écczaka. Nappal szabad minden bötba bemennyi, csoportosúnyi, de nem szabad énekönyi, meg sebös gyorsan hajtanyi. Ecczaka meg nem szabad a bötökba bemennyi, nem szabad csoportosúnyi, de szabad énekönyi, meg vágatval haladnyi, csak a tratolára nem szabad hajtanyi.

Az a nappali, e'mmeg az éjjeli edényi szabaccság.

Engem azér ne is tanijon se czibil, se nasszáju. E'mmeg e'sszöt se szöljon mer egészen leköpte előttem azt a kis böcsülettyit is, aki vót. Darálhat most mán neköm, szórhattya a hirt, nem hiszek e'sszöt se neki. Ismerlek torma, millen édös gyükér vagy. Elsinkófázták az ujságok javát. A szegény csirkebetjár csinyát-binnyát leírjákük tüvirül hegyire, még meg is tódgyák, még ki is pingáltattják, halom a pézös izralita uraság hunczutságát elfrunczvarnczigolják. No te hirsikkasztó náczió csak még ecccör vágd a fejemhöl a poszksizlit, majd az orrod alá dörgülöm a te saját csunyaságotad.

Öreg világtalan, ne gondolja kend, hogy a nasszájuak miatt kendre is haragszok. Nem haragszok biz én. Ikább ebbe a nagy melegbe hüvös kovártélt adok kennek. Befe! hát! m. m. r. m. l.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Ha most jól ide figyelnek, meg fognak gyözödni Darwin amaz állításának alaposágáról, hogy csakugyan a majomtól származunk.

— Úgy tudom: önnek jó emlékező tehetsége van; mondjon el néhány közelebbi részletet a pün háborúról.

— Az óra végén vagyunk ugyan: de a következő megye nagyon kicsi, azon még keresztül futhatunk ma.

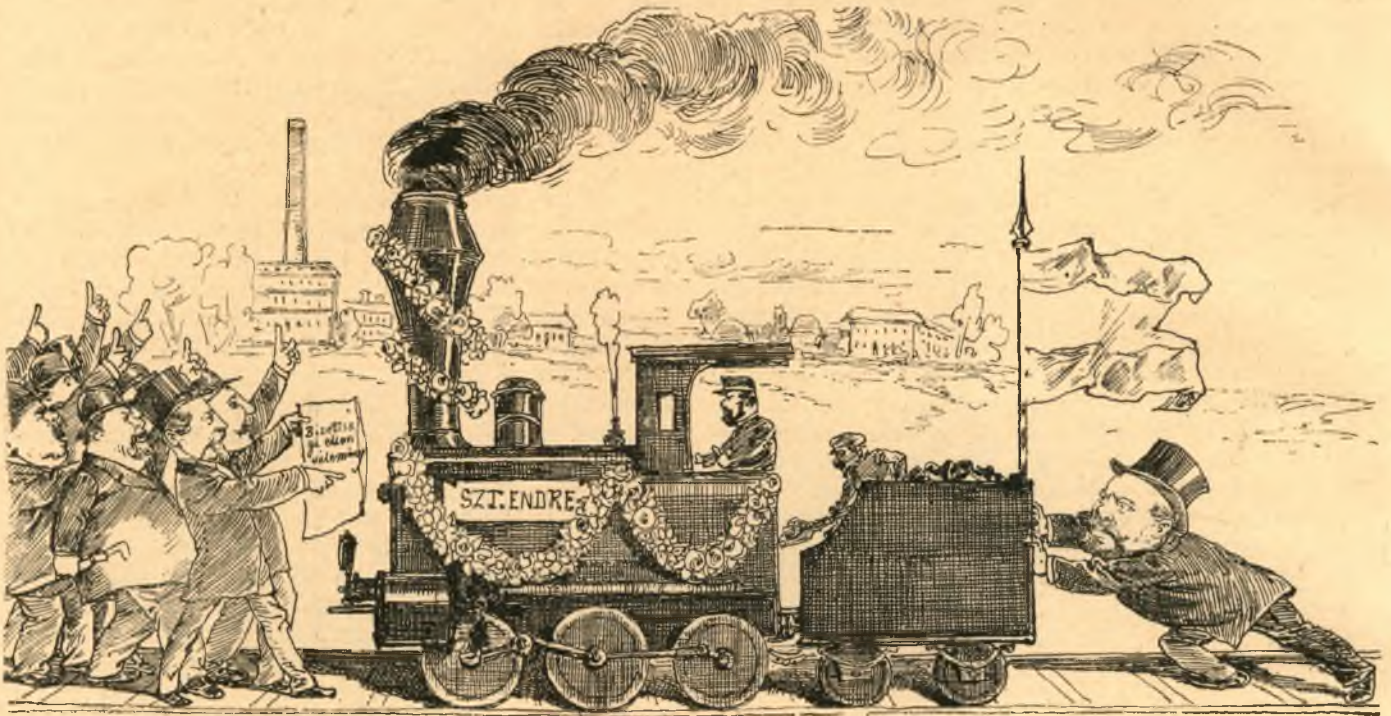
— Maga tökfilkó, üljön le. Hiszen ugyanazt mondja amit én.

— Nagy Károly annyiszor gyözte le a szászokat, hogy végül be sem várhatták már.

— A roszt időt jobbára a barométrum sülyedése okozza.

— A múmiák mellett krajczárokat találtak.

VASUTMEGNYITÁS.

Baross. Hé, félre az utból!

Városatyák. Nem oda Buda! Nem lehet még azt a vonatot elindítani, nem vagyunk készen az előmunkálatokkal. Várjon, míg elkészül a Gerlóczy tósztya!

Sanyaró Vendel nyögései.

— A jótékonyságban is van könyörtelenség. A sarki hentes azzal állt előm, hogy: »no Sanyaró ur, magának adom ezt a sódort, ha az élében el tudja vinni!«

— Tegnap a Fortunában voltam tanuskodni. Épp akkor osztogatták a raboknak a párolgó huslevest. Felsőhajtottam: »Istenem! — ha a polskagyilkolásért is elfognák az embert, milyen jó dolgom volna!«

— Kis kaliber, nagy kaliber? Ez a kérdés dominálja a politikai helyzetet. Az urak persze a puskacső és nem a gyomor kaliberéről tanakodnak.

— A multkor elmentem a Succy-egylet közgyűlésére. A hogy beléptem az üregbe, a tagok minden oldalról lelkesen üdvözöltek: »Éljen! Éljen!« — „Miből?“ — kérdeztem én búsan.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz

nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi, Magyar állam fizetyi.«

— Minden kaczkai vászoncelédnek vagyon frájbilétája, ha én betakarhatom.

— Csak az a masinyista szenes, a ki szemes.

— Hogy mi az a kéjvovat? Kérdezzétek meg vászoncelédőtül!

— Szamarak azok a nyihiliták: aláfurják az egész vaspályát. Csempepszák csak oda a muszka MÁV-hoz a Béllés Jancsi masinyistát; csinyálna az egy minutom alatt alagutat!

— Fenyé vizsla természeti vagyon annak a rebézornak; észrevetete, a hogy egy frajlát szoritottam a köpenyegem alá. — »Mi ez?« — kérdezi nagy

haragosan — »Semmi különös — mondok — csak »ö n k e z e l é s !«

— Második csöngetéskor ha fehér harisnyát látok, piros szalaggal; akkor már zikker, hogy a távjelző szabad-ra áll.

— Forbercz, te rossz masinyista! — Me—hett!!!

ÉLETLEN GOMBOK.

„Öngyilkosság a fürdőben.“

— Könyvatos ballada —

Az öngyilkosság véres krónikája
Egy új esettel ismét gazdagabb ;
Az életunság szörnyű mániája
Miként a járvány, éppen úgy ragad.

... Ma délelőtt mintegy tíz óra tájban
A Ráczfürdőben megjelent Budán
Egy ifjú ember elegáns ruhában
És ott maradt egész délután.

A fürdőszolgák végre rosszat sejtve
Megzörgették a kabin ajtaját
S mivel hiába vártak feleletre :
Egy lakatos-tanonczot hívtak át.

S a zárt ajtót hogy kinyitották végre,
Megrendült minden csontjuk, velejük :
Balsejtelemmel a kabinba lépve
Borzasztó látvány tárult elejük.

Egy nagy vértócsa közepén heverve
Az öngyilkos és homlokán a seb,
S a még füstölgő gyilkos revolverbe'
A hat golyónál eggyel kevesebb.

A viziváros rendőrkapitánya,
A ki azonnal értesítve lett,
A helyszínén teremve nemsokára
Szemlét tartott az esemény felett.

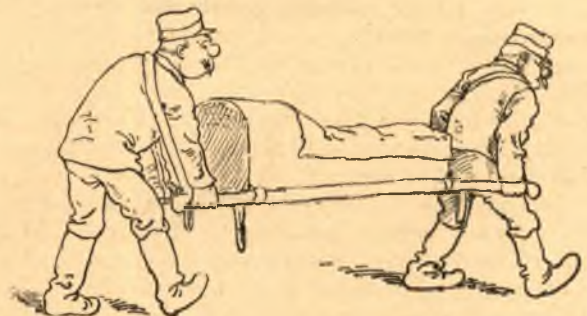

A gyorsan előhívott orvos persze
Már csak beállott halált konstátált,
S a kapitány a legutolsó perczte
A holttestnél egy levelet talált.

A főntemlített szerencsétlen ember
Hajdú János, harminczhárom éves
Ev. ref. vallásu czipész, Debreczenben
Született és oda illetékes.

... Roncsolt hullája hordkosárba téve
Beszállított, mint már annyi sok,
A Rókus kórház halottas termébe...
Tették oka eddig még titok.

Az öngyilkosság véres krónikája
Egy új esettel ismét gazdagabb ;
Az életunság szörnyű mániája
Miként a járvány, épen úgy ragad.

TINIKE LEVELE BIRIKÉHEZ.

Rév-Hajagos-Szent-Pálfa-Katornya-
Verebény, augusztus 1.

Jószivem egyetlen Birije!

Nyári séjourom idylli egyhanguságának ecsetelése, boldogtalanságom sötét valóságának kedélyes elcsevegése csak untatna téged szivem egyetlen igaz Birikéje. De nem, nem irom le többé magában e szót, hogy szivem. Hisz nekem nincs is szivem, — mondja az a fess jogász, a Bukovay Absentius, mert én kegyetlen vagyok.

Képzeld: én kegyetlen! Mert nem mentem el a rendez-vousra,

melyet nekem a parkban holdvilágnál adott. De mon dieu, teheti-e azt egy jól nevelt leány, hogy elmenjen? Hisz a ól nevelt leányoknak, leider, mindig a nyakán ül valaki, — nekem az a kiállhatatlan Czenczi néni.

Ó pedig, be szép lehet egy olyan rendez-vous a parkban holdvilágnál! A hold méla fénye oly andalítóan süt le a szerelmes pár egymáshoz simuló fürtjeire, mint azt a leíró költészet szabályaiban tanultuk.

Ó, Birikém, ha te tudnád, mint éget engem a kegyetlenség vádja s mégis mily büszke vagyok rá!

Nincs szivem, — ám legyen. De van »Jó szivem«, azaz egészen csupa »Jó sziv« vagyok.

Tudnillik a »Jó sziv« egyesület itt Rév-Hajagos-Pálfa-Katorna-Verebényen is megalakult a mult vasárnap délután, és itt a bácsim parkjában nagyszerű bazárt rendezett.

Nem szükséges talán megírnom, hogy a bazárban én is árultam. Kérlek, itt falun sok ostoba előítélet nincs meg, ami a fővárosban keserít bennünket. Itt a lányt nem tartják gyermeknek azért, mert még nem mult el 15 esztendő. Istenem! — hát tehetünk mi róla, hogy az az ostoba gólya velünk úgy megkésett?

Tehát itt én is »jó sziv« voltam. Virágokat árultam. Ó, mily édes boldogság rezeg át most is valómon, mikor odamentem Bukovayhoz s bátran, mint Budapesten a grófnőktől láttam, a kabátja gomblyuka után nyultam. »Tessék virágot venni!« — fuvoláztam behizelgő hangon. »A legszebb virágot veszem, ha eladó« — szólt megenni-való szemtelenséggel a megszólított. »Melyik az?« kérdém ártatlanul, pedig ó! reszkettem az örömtől, mert tudtam, hogy engem magamat ért a hamis. »Maga nagysád az.« — Mily szellemes!

»Nagysád« és »eladó« és »legszebb virág«, fel fogod e szavak egész jelentőségét, Birikém? Ha igen, akkor elképzeled, hogy mit éreztem én ezeket hallva, — ha nem — úgy nem tudod, mi az üdv e földön.

De még ez sem volt minden!

»Egy csókot adjon a jótékony célra, nagysád!« — esengett Bukovay. Körülnéztem, Czenczi néni egy távoli kioszkban parádi vizet árult — s nagylányos keck-

séggel kérdeztem: »mit fizet érte?« — »Tíz forintot, de csak hozomra!« — E szavak végén már elcuppant a jótékony célú csók.....

Csók!....Csók!!....Csók!!!.....

Ó Birikém, csokolóztál-e már? Nem olyan csókot értek, amelyet egymás közt százával is váltunk még a hölgygarderobban is, hanem igazi csókot, melylyel egy kis bajszka is vele jár.

Nem kísértem meg leírni neked, milyen az. Az leírhatatlan. Ó, próbáld meg, Birikém, és soha sem fogod megbánni!

Én sem bántam meg, bár azzal az édes jótékony-célú csókkal a »Jó sziv« ünnepély is be volt fejezve.

Czenczi néni, ki máskor nagyot hall, meghallotta azt a kis czuppanást s a parádi vízzel végig öntve a főtisztelendő plébános urat, felém rohant. Utközben minden rögtönzött kioszkot feldöntött mérgében s az ünnepélyről mindenki menekült.

Volt az skandalum!

Bukovaynak, — kibem végtelenül tetszik nekem az a geniális cinismus, hogy a 10 frtot a jótékony célra eszébe sem jut megfizetni — rögtön fejéhez vágta az én virágkosaramat, engem pedig bekergetett a szobába és... pirul az arcom, megöl a szégyen, ha csak rágon-dolok, — letérdeltetett a sarokba.

Ég veled, Birikém, — én meghalok! Ezt a megaláztatást, ezt a szégyent nem birom túlélni! Légy boldog! Én megölöm magamat! Abszim, egyetlen szerelmem kedvenc virágait csempészem hálószobámba — s azok illatárja lesz a méreg, mely végre lecsendesíti e háborgó holdogtalan »jó« szívet. Jöjj ki angyalom Birikém néha-néha a temetőbe, ott majd a zöldelő szomorufűz árnyában egy sirhantot találsz, melynek egyszerű keresztjén szerencsétlen barátnőd neve lesz olvasható:

U. I. Ird meg, kérlek, igaz-e, hogy Budapesten már nem hordanak tournuret? Hát a chocolat-roulard receptjét megküldhetnéd-e? Vasárnap itt nagy férfitársaság lesz... köztük különösen egy... Aladár... egyelőre csak ennyit. Ó vagy a halál! Szeretném akkor a chocolat-roulardot produkálni. Azt hiszem, izlenék **Neki**, ha én csinálnám, 1000000000 puszi.

ENCYCLOPEDIA.

Galagunya = Diszruha. — Zabál = Mig le nem kaszálják. — Megvetendő = az ágy. — Szivemelő = Lopótökkel a kocs máros. — Tárogató = Kapus. — Szófogadó = Telegrafus. — Szólamlik = Telefon. — Összeg = ócska szeg. — Káromlás = Bedölt ház. — Vidulás = Párviadal. — Rémület = Deák szobor.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása

Ngysgs Vöröshegy Dávid urhoz B. pestenn.

Pa Gecsér 1888-iki Julius hó 30-án

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól Tévőm!

Bátor az Űdők előre

Halladottsága immáron az aratás szerentsés Be Fejezésének jelentését invonválná, mégis, meg emlékezővén *Ngd* legböltsebb Utasítására, a néminemű Szipolyok, Űszögök, Heők és Rozsdák által sulytott Ōszi és tavasziakat Lábon hagyni, mindeddig serényen

igyekeztem, hahogy valamely zordon Űdő Járás megkönnyölni akarván az *assicuratio* révén visszaadhassa, valamiket az edjébb Tsapások vámján a nemessi Birtok vesztett vala — igenis.

A felhők jégveréstől tartózkodó ez idei makats Járásán segétdendő, e napokban a Béresek s más Ostorok pattogtatásában praktikus pór edgyének a Táblák végiben felalétattván nagy tsapkolódások és durrogatásokkal olyan fain jégveréses Égi háborút rögtönöztenek parantsomra, hogy az *assicuratiótól* kiküldött Kár Betslő urak majdnem olyan magas Per Centek megszavazására levének hajlandók, mint amilyenek mellett *Ngd* péndzeinek jövedelmezését eszközteni kegyeskedik.

Ily módokon és Utakon hozza helyre a Tudomány, amit elmulaszt a Természet. S valamint ezen Jég Kár eszközlésem a nemessi Birtoknak haszon, azon képen az *assicuratiót* sem éri In Juria, mert az akkor is tsak ennyi Per Centek fizetségére volna köteles, ha a veszendőbe ment szemek ki Verése nem ustorokkal, hanem Jegkek által történik vala, — igenis. Mert ez a hasznos Mező Gazdasági Politika, — Höhenhamba tanultam!

Az aratás el Végezte után a Tüz Biztosítás fogja meg tenni a magáét, méstassék tsak azt is bizalommal Reám hadgyni. A tséplési Resultátumok soványoknak ígérkevén s a Búza és Gabna árák pangván, a Zálógnan lefoglalt pipákat Dohányuak vágott lapú és korompély levelekkel valamint meg feleleő számú masinákkal edgyetemben kiosztom azon rosz Erköltsü férfi tselédek között, kikre az Asz Tagok őrzését bizom. Ezek Con Venczióit le fogván s őket Nyak Levesekkel regalirozván, Boszu Állási indulataikat addig tsiklandozni buzgón igyekvendek, mignem a jól Be Biztosított szalmás gabnák szerentsésen lobbót nem vetendnek.

Arpi urffy külömben szintén lobbót vetett, bátor nem volt beassicurálva; de egy marok szedeő leánykával intselkedvén, annak paraszt szeretője által rosszul erányzott al rugással dgyuladósos betegségbe elytettet, mely ellen hives Borogtatások alkalmaztatván, a nemessi

faj Ki Veszésének veszedelme az urodalmi felcser által im máron eltávólétatott.

mejjek utánn öröklők

Kegyes Jóltevőmnek

Nagyságos Uramnak

hóduló tisztelettel

tanulmányos hiv szolgálja

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.

oklev. gazdász.

P. S. Ágnes kartsu állapotoknak örvendezvén, jelenben a Segéd Jedgyző katszérkodásaira hajlandónak mutatkozik, minek okáért is, nehogy a consequentiák terhe majdan Ngodra egészen illetéktelenül súlyosodjék, Ngod betses látogatását a nemessi Birtokon sürgeősen rekomendálom.

T. D.

Tönödések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *O szegény sáskák kipoztóltak o fűvárosban, mert semmi züldséget se nem tonáltok. Mboh! minek jüttek oljankar, mikar o porloment szönetel!*

☆ *Sak pületikas o nyári szönet olott sorokba dob oz elveit. Szegény sorok, mengyire bepizkolódik!*

☆ *O berlini szobók megválosztották o Bismarck oreságt edj diszszobónak. Sokon tortják eztet nevecségesnek, én meg tortom egészen heljesnek. O ki o parosz királnak sinált edj sászári küpünegt, o ki o németeknek szobjo o renczobált, o ki o francziáktul elsőreszolt oz Elasz-Lotharingiát, o ki o moszkáknak kiszobjo o hotárt, o ki o lendjelektul megnyirbáljo o szobodságt, o ki mindég tözzel vossol dalgazik, oz von edj volóságos szobó és edjik o jobb fojtából.*

☆ *Osztat mandanak, hojd oz o baldag ember, o kirül o legkevesebt beszélnek, okkor o miniszterek mitülünk vannak bizomosan nádjon baldagok. — És nem sodálkozok mogomot rojto, hojd o Reklam Ilos oszszongy o fájó szivrül ponoszkojdjo mogát, ü lehet volóban baldagtan, mert sináljo mogáról olejon sokt beszélni.*

☆ *O Féledjházi péndzt elmanipoláltok. Micsoda lárment? Én todok rá esetet, hojd nem sak o féledjházi honem oz egész edjházi péndzt nem ada farditották, o hová külletett valna.*

☆ *Kiöritett péndztár — túltütt pixtol.*

☆ *Osztot mandanak, hojd o vosót küzelebb hazza o városokt. Mast sak osztot szeretném todni, hojd ez o Bodapest—sz. endrei vosót Bodapestet hazza-e mojd küzelebb sz. Endréhez, vajd sz. Endrét Bodapesthez. Én rojtom kívöl még o Kraus Lojos oreság is szeretne eztet todni. És odj látszik, hojd o fűvárosi tonács nincs von még evvel o dalaggal tisztába és oddig holosztjo ennek o vosótnak o megnyitást, míg eztet o kérdést megoldatták.*

Házbérfertálykor.

Kocsis. Instálom, minket a nagyságos Dákó Istvány ur küldött ide, hogy kikötörtessük a Nagyságos Bukovay urat.

Bukovay Abszl. Hisz én már hurczolkodom! Láthatja, atyafi.

✦ Beniczky az Opera portását takarékosági szempontból Marienbadba küldte lesóványodni. Csak nem tarthatunk a mai viszonyok közt egy oly kövér portást!

*

+ A szinkörben maroknyi publikum, — de telve chauntant és két orfeum; — magyar színészet Hekuba nekünk: — világvárossá gyorsan így leszünk!

Elkésett ibolya.

— A »Fővárosi Lapok« július 29-iki számából. —

»Juliusi nap sugára
Ragyogva süt a határra,
A határon szép, kékszemű,
Szende, szelid, *ibolyára.*«

(Ibolya, kék — viola odorata — juliusban! Ezt csak báró Kemény Endre tenyészthette.)

*

A »Jogtudományi Közlöny« 30-ik számából (152. l.):

»D — i három évvel később egyetemi magántanórára rehabilitáltatott.«

*

A vizről.

— Dr. Kosz G. tanár szellemes fölolvadásából. —

»...A közönséges ember csak a vizet látja, mikor vizet lát; az emelkedettebb gondolkozású nem látja a vizet, mikor vizet lát.« (1. l.)

»... Mikor az elegáns szalonhölgy egy gyufát meggyújt, ha ezt komornájával nem téteti, a gyufa fájában levő köneny vízzé ég el.« (5. l.)

»... rájövünk az így származott folyamokra, melyek folyókká egyesülve együttesen öntik vizeiket a tenger medrébe.« (7. l.)

»... De nem csak így működik a víz. Hatalmába kerítette őt az ember s lovagol rajta« *) (9. l.)

»... folyóvá lettek, melyre nyeret tesz az ember egy csónak képében, hogy ostorával megkorbácsolja.« **) (10. l.)

*) Vizi veloztpéden?

**) Nem inkább a híd a nyereg?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

L-I. (Msklcz.) Nagyon megérik rajta a csináltság. — X. A bogár csakugyan fura. Adjuk. — B. J. (Lovas Berény.) Sorát ejtjük. — Sanyaró pályatársának. (Bpest.) Leveléből nem vettük ki világosan, de sejtjük, mit akar? Ugy látszik, abban a hitben van, hogy a kérdéses alak mondókái mindig ugyanattól az egy auktorától erednek. Téved. — „Szokratesz.“ Örvendünk, hogy újból fölkeresett. — O. F. Buja képzelem termette ötleteiből csak egyet-kettőt tudunk megmenteni. — K. K-Iy. Az adoma kitűnő; megrajzoltatjuk. Cz. N. is jól szurkapiszkál, csak a S. sóhajai gyöngék. Különbön: köszönetünket a sok jóért, és semmi neheztelés a kevés roszért, a mit kiirtani kellett. — Morgó. Felhasználtuk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szor által 23 évi süketiség- és fülzugasától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Cím: Nicholson, Wien, IX., Kollingasse 4.

122